

ROZHODNUTÍ

Krajský soud v Brně jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“) rozhodl podle § 8a, § 12, § 15 odst. 1, § 20 odst. 4 písm. a) InfZ ve spojení s § 67 a § 68 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů o žádosti žadatele T.P., o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb.,

t a k t o :

Žádost žadatele ze dne 22. 03. 2019 se v části o poskytnutí „*rozhodnutí Krajského soudu v Brně sp. zn. 33 Ad 2/2018 ze dne 19. 03. 2019*“ podle § 8a InfZ ve spojení s § 15 odst. 1 InfZ v části týkající se chráněných informací, kterými jsou osobní údaje (příjmení, datum narození, bydliště a další informace přímo vedoucí k identifikaci osob) účastníků řízení identifikovaných v požadovaném rozsudku

o d m í t á .

O d ů v o d n ě n í :

Krajskému soudu v Brně byla dne 22. 03. 2019 doručena ve výroku rozhodnutí uvedená žádost žadatele podaná dle InfZ.

Podle § 2 odst. 1 InfZ je Krajský soud v Brně povinným subjektem, který má podle InfZ povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti.

Podle § 8a InfZ informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.

Podle § 12 InfZ všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření. V odůvodněných případech povinný subjekt ověří, zda důvod odepření trvá.

Podle § 15 odst. 1 zákona pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Při poskytování informací v podobě soudních rozhodnutí je povinný subjekt povinen respektovat omezení práva nezbytné k ochraně práv druhých, tj. k ochraně účastníků soudních řízení (č. 17 odst. 4, čl. 7 odst. 1, čl. 10 Listiny základních práv a svobod).

Reflexi výše uvedeného lze spatřovat v rámci InfZ ve výše citovanému ustanovení § 8a InfZ. Právním předpisem upravujícím ochranu osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje se mimo jiné rozumí zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOOÚ“).

Dle § 4 ZOOÚ se pro účely citovaného zákona rozumí:

a) *osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu;*

b) *citlivým údajem osobní údaj vypovídající o národnostním, rasovém nebo etnickém původu, politických postojích, členství v odborových organizacích, náboženství a filozofickém přesvědčení, odsouzení za trestný čin, zdravotním stavu a sexuálním životě subjektu údajů a genetický údaj subjektu údajů; citlivým údajem je také biometrický údaj, který umožňuje přímou identifikaci nebo autentizaci subjektu údajů;*

d) *subjektem údajů fyzická osoba, ke níž se osobní údaje vztahují;*

e) *zpracováním osobních údajů jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchování, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace;*

j) *správce každý subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů, provádí zpracování a odpovídá za něj.*

Ustanovení § 5 odst. 2 ZOOÚ obecně stanoví pravidlo, podle kterého *správce může zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů*. Uvedené ustanovení ale zároveň vymezuje výjimky z tohoto pravidla, tj. stanoví, že *bez tohoto souhlasu je může zpracovávat:*

a) *jestliže provádí zpracování nezbytné pro dodržení právní povinnosti správce;*

b) *jestliže je zpracování nezbytné pro plnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro jednání o uzavření nebo změně smlouvy uskutečněné na návrh subjektu údajů;*

c) pokud je to nezbytně třeba k ochraně životně důležitých zájmů subjektu údajů. V tomto případě je třeba bez zbytečného odkladu získat jeho souhlas. Pokud souhlas není dán, musí správce ukončit zpracování a údaje zlikvidovat;

d) jedná-li se o oprávněně zveřejněné osobní údaje v souladu se zvláštním právním předpisem. Tím však není dotčeno právo na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů;

e) pokud je to nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce, příjemce nebo jiné dotčené osoby; ze takové zpracování osobních údajů však nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života;

f) pokud poskytuje osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři či zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné anebo úřední činnosti, o jeho funkčním nebo pracovním zařazení, nebo

g) jedná-li se o zpracování výlučně pro účely archivnictví podle zvláštního zákona.

Dle § 5 odst. 3 ZOOÚ dále platí, že *provádí-li správce zpracování osobních údajů na základě zvláštního zákona, je povinen dbát práva na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů.*

Dle § 10 ZOOÚ *při zpracování osobních údajů správce a zpracovatel dbá, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbá na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů.*

Obecně tedy platí, že soudní rozhodnutí zahrnující osobní údaje mohou být poskytnuta pouze se souhlasem subjektu údajů, pokud nelze dospět k závěru, že je namístě aplikovat některou z výjimek z uvedených pravidel (srov. § 5 odst. 2 ZOOÚ). Při posuzování, která z výjimek v konkrétním případě připadá v úvahu, pak musí vycházet taktéž z pravidla stanoveného v § 10 ZOOÚ a poměřovat obě proti sobě stojící základní práva – ochranu soukromí a osobního života (subjektu údajů) a právo na informace (svědčící žadateli).

Pokud povinný subjekt poskytuje soudní rozhodnutí, ve kterém je identifikovatelný účastník, a rozhodnutí soudu obsahuje jeho osobní údaje (jméno, příjmení, datum narození, bydliště), tedy ve smyslu § 4 písm. e) ZOOÚ zpracovává osobní údaje, musí tak činit v souladu s dikcí § 5 odst. 3, resp. § 10 ZOOÚ.

Povinný subjekt nemá souhlas subjektů údajů s poskytováním výše uvedených chráněných údajů. Uvedené údaje by mohly vést k identifikaci osob.

Povinný subjekt dospěl k závěru, že na danou věc nelze aplikovat některou z výjimek stanovenou v § 5 odst. 2 ZOOÚ.

Povinný subjekt tak s poukazem na ochranu soukromí a osobního života účastníků řízení postupoval dle § 12 InfZ, kdy žadateli poskytl požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení údajů o účastnících řízení, které poskytl v rozsahu dle § 6 odst. 5, 6 a 7 Instrukce Ministerstva spravedlnosti ČR ze dne 24. 07. 2009 č. j. 13/2008-SOSV-SP, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Popsaným postupem povinný subjekt žádosti žadatele **zčásti nevyhověl**, a proto dle § 15 odst. 1 InfZ ve lhůtě pro vyřízení žádosti vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti v rozsahu uvedeném ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí povinného subjektu lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí k nadřízenému orgánu, kterým je Ministerstvo spravedlnosti České republiky, a to prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Brno 01. 04. 2019

Mgr. Eva Angyalossy
asistentka předsedy Krajského soudu v Brně